

Kaplumbağanın Gizli Adası

Ebru Mina TOMURCUK

Kaplumbağanın Gizli Adası

Ebru Mina TOMURCUK

Tilly adlı kaplumbağa, fısıldayan bir ormanın kıyısındaki sessiz bir gölette yaşıyordu. Kabuğu zeytin yeşili ve kahverengi desenliydi, büyük sıcak kahverengi gözleri merakla parlıyordu. Her sabah pürüzsüz bir taşın üstüne oturup gökyüzünün griden altına dönüşünü izlemeyi severdi. Gün doğumu günün en sevdiği zamanıydı ve onu hiç kaçırmazdı.

Açık bir sabah, ilk güneş ışınları suya değdiğinde Tilly yeni bir şey gördü. Göletin uzak tarafında, yeşil yapraklar ve parlak çiçeklerle kaplı küçük bir ada belirdi. Altın ışıktta parıldadı, sonra güneş yükseldikçe kayboldu. Tilly büyük gözlerini kırıştırdı. 'Bu nereden çıktı?' diye merak etti. Onu daha önce hiç görmemişti.

Tilly gizemli adayı diğer hayvanlara sordu. Kurbağalar onu hiç görmemişti. Ördekler sadece vaklayıp başlarını salladılar. 'Yalnızca gün doğumunda görünüyor,' dedi Tilly onlara, 'sonra kayboluyor.' Ama başka kimse fark etmemişti. Tilly ne olursa olsun her sabah onu gözleyeceğine karar verdi. Sırrını öğrenmek istiyordu.

Ertesi gün Tilly şafaktan önce uyandı ve taşına koştu. İşte yine oradaydı—küçük ada, yumuşak sabah ışığında parlıyordu. Suya süzüldü ve ona doğru kürek çekti, ama gölet derinleşip soğudu. Küçük yüzgeçleri onu o kadar uzağa taşıyamadı. Üzüntüyle geri döndü. 'Keşke ona ulaşabilsem,' diye iç çekti.

Her sabah Tilly suyun kenarına döndü. Adanın belirip kayboluşunu izledi ve sabırla bekledi. Bazı günler biraz daha uzağa yüzmeyi denedi, ama derin su onu hep durdurdu. 'Sabır,' dedi kendine. 'Belki bir gün bir yolunu bulurum.' Ve umudunu hiç yitirmeden izlemeye devam etti.

Bir gün doğumunda uzun bir balıkçıl zarifçe yanına kondu. Tüyleri soluk gri-mavi ve beyazdı, uzun boynu soru işareti gibi kıvrılıyordu. 'Günaydın,' dedi. 'Seni her gün o adayı izlerken görüyorum. Benim adım Balıkçıl. Neden ona öyle bakıyorsun?' Tilly onu keşfetme isteğini, ama suyun çok derin olduğunu anlattı.

Balıkçıl onu nazıkçe dinledi, parlak kehribar gözleri düşünceliydi. 'Seni oraya uçurabilirim,' diye önerdi. 'Kanatlarım güçlü ve ada benim için uzak değil.' Tilly'nin yüreği sevinçle havalandı. 'Gerçekten yapar mısınız?' diye sordu. Balıkçıl başını salladı. 'Sırtıma çık ve sıkı tutun. Güneş çok yükselmeden şimdi gitmeliyiz.'

Tilly dikkatlice Balıkçıl'ın sırtına tırmandı, küçük yüzgeçleri yumuşak tüylerini kavradı. Güçlü bir kanat çırpışıyla havaya yükseldiler. Gölet altlarında mavi bir battaniye gibi yayıldı. Tilly dünyayı hiç yukarıdan görmemişti. Gizli adaya doğru uçarken rüzgâr desenli kabuğunun yanından hızla geçti ve soluğu kesildi.

Adanın kıyısına yumuşakça kondular. Tilly'nin gözleri kocaman açıldı. Her yerde saklı bahçeler açmıştı, her renkten çiçeklerle doluydu. Kelebekler yapraktan yaprağa dans ediyor, kanatları küçük gökkuşakları gibi parlıyordu. 'Çok güzel!' diye fısıldadı Tilly. Balıkçıl gülümsedi. 'Burası benim en sevdiğim yer,' dedi. 'Bayılacağınızı biliyordum.'

Balıkçıl Tilly'ye en güzel yerleri gösterdi. Onu nilüferlerin yüzdüğü sessiz bir gölete ve kelebeklerin güneşte dinlendiği bir çalıda götürdü. Tilly her köşeyi keşfetti, sakın kaplumbağa yüzü mutlulukla parlıyordu. 'Bunu görmek için çok bekledim,' dedi. 'Sabır gerçekten de sürprizler getiriyor.' Balıkçıl bilgece başını salladı.

Güneş yükseldikçe ada solmaya başladı. 'Gitmeliyiz,' dedi Balıkçıl nazıkçe. 'Ada güneş yüksekteyken saklanır, ama yarın gün doğumunda geri dönecek.' Tilly yine sırtına tırmandı ve eve uçtular. 'Yarın benimle geri gelir misin?' diye sordu. 'Elbette,' diye söz verdi Balıkçıl. 'İstersen her gün doğumunda.'

O günden sonra Tilly ve Balıkçıl her sabah buluştu. Gün doğumunu birlikte izlediler, sonra gizli adaya uçtular. Her ziyaret yeni keşifler getirdi—yeni bir çiçek, yeni bir kelebek, keşfedilecek yeni bir patika. Tilly, sakın bekleyip sabırlı olmanın onu harika bir dost ve büyülü bir yere götürdüğünü öğrendi.

Tilly adayı diğer gölet hayvanlarına anlattı, ama onlar gelemediler. 'Burası bekleyenler için özel bir yer,' dedi. Kurbağalar ve ördekler şaşkınlıkla başlarını salladılar. Tilly sabrının böyle bir armağan getirmesinden gurur duydu. Her iyi şeyin hızlı gelmediğini ve beklemenin kendi başına bir ödöl olabileceğini biliyordu.

Balıkçıl ve Tilly en iyi arkadaş oldular. Hikâyeler ve kahkahalar paylaştılar ve hep bir sonraki gün doğumunu sabırsızlıkla beklediler. 'Bana sabrın bir tür cesaret olduğunu öğrettin,' dedi Balıkçıl bir gün. Tilly gülümsedi. 'Sen de bana dostların, tek başına asla ulaşamayacağın yerlere ulaşmana yardım edebileceğini öğrettin.' Yan yana gün doğumunu izlediler.

Gölette Tilly hâlâ her sabah pürüzsüz taşında oturuyordu. Adanın belirip kayboluşunu izliyordu, ama artık sırrını biliyordu. Sabır ve iyi bir dostla en derin suların bile aşılabileceğini biliyordu. Ve en güzel keşiflerin, beklediklerin olduğunu biliyordu.

Yani eęer bir gn gn doęumunu izleyen, suyun kenarında sessizce bekleyen bir kaplumbaęa grrsen, Tilly'nin hikâyesini hatırla. Sabır harika keşiflere yol açabilir ve bazen sana en iyi bir arkadaş da getirir. Gizli ada, bekleyen ve inananlar için hep oradadır. Ve Tilly ile Balıkçıl, güneş her doğduğunda hâlâ onu ziyaret ediyorlar.